

Rezistența germană împotriva lui Hitler

Guvernul lui Adolf Hitler era popular în rândul majorității germanilor.

Deși [Gestapo](#) (poliția secretă de stat) și Serviciul de Securitate (SD) au suprimat criticile deschise la adresa regimului, a existat o oarecare opoziție germană față de statul nazist și față de regimentarea societății care a avut loc prin procesul de „coordonare” (*Gleichschaltung*) - alinierea indivizilor și instituțiilor la obiectivele naziste.

Fotografie

[Un grup de socialiști de frunte sosește în tabăra de la Kislau \(Fotografie\)](#)

Sub paza SA, un grup de socialiști de frunte sosește în lagărul de la Kislau, unul dintre [primele lagăre de concentrare](#). Liderul local al partidului social-democrat, Ludwig Marum, este al patrulea din stânga în rândul sosirilor. Kislau, Germania, 16 mai 1933.

Opoziția a variat de la nerespectarea reglementărilor naziste până la tentative de asasinare a lui Hitler. Printre primele rezistențe față de regim s-a numărat opoziția politică organizată de partide de stânga, precum Partidul Social-Democrat și Partidul Comunist din Germania. Cu toate acestea, opoziția de stânga din Germania s-a dovedit ineficientă, deoarece Poliția de Securitate (Sipo) a zdrobit prin forță organizațiile politice de stânga.

Eforturile de „coordonare” [a vieții religioase](#) au urmat și ascensiunii naziștilor la putere. Deși Concordatul dintre Vatican și al Treilea Reich din iulie 1933 a reglementat relațiile dintre Reich și Biserica Catolică, naziștii au continuat să suprimă grupurile catolice și

au căutat să defăimeze biserica printr-o serie de procese-spectacol cunoscute sub numele de procesele preoților. Deși oficial a tăcut cu privire la persecuția evreilor, biserica a jucat un rol în opoziția față de uciderea persoanelor cu handicap mintal sau fizic („eutanasie”). Mai mult, clericii individuali au căutat să protejeze sau să ajute evreii.

Opoziția față de regimul nazist a apărut și în rândul unui număr foarte mic de tineri germani, dintre care unii se opuneau apartenenței obligatorii la Tineretul Hitlerist. La München, în 1942, studenții universitari au format grupul de rezistență [Trandafirul Alb](#) . Liderii săi, Hans Scholl, sora sa Sophie Scholl și profesorul Kurt Huber au fost arestați și executați în 1943 pentru distribuirea de pliante antinaziste.

Fotografie

[Roland Freisler\(Fotografie\)](#)

Roland Freisler (centru), președintele Curții Populare (Volk Court), execută salutul nazist la procesul conspiratorilor din complotul din [iulie 1944](#) pentru uciderea lui Hitler. Sub conducerea lui Freisler, curtea a condamnat la moarte mii de germani. Berlin, Germania, 1944.

Un grup care includea ofițeri militari și diplomați conservatori credea că moartea violentă a lui Hitler ar trebui să semnaleze o revoltă antinazistă generală. Ofițerii militari au încercat să-l asasineze pe Hitler pe [20 iulie 1944](#) , în cartierul său general din Prusia Orientală, la Rastenburg. Colonelul Claus Schenk von Stauffenberg a lăsat o bombă

Într-o servietă lângă Hitler în timpul unui briefing militar despre frontul de est. În acest complot, [Karl Goerdeler](#), un politician conservator tradițional de dreapta, urma să-l înlocuiască pe Hitler în funcția de cancelar. Grupul a inclus la marginea sa chiar și câțiva naziști deziluzionați, cum ar fi președintele poliției din Berlin, Wolf Heinrich, contele von Helldorf, și șeful [Poliției Criminale](#) (Kripo), Arthur Nebe. Hitler a supraviețuit exploziei, tentativa de lovitură de stat a eșuat, iar Roland Freisler, președintele Curții Populare din Berlin, a prezidat procesul celor implicați în complot. Invariabil, Freisler i-a condamnat pe inculpați. Majoritatea au fost executați la închisoarea Ploetzensee din Berlin.

Fotografie

[Locul de execuție de la închisoarea Ploetzensee\(Fotografie\)](#)

Locul de execuție de la închisoarea Ploetzensee. La Ploetzensee, naziștii au executat sute de germani pentru opoziția față de Hitler, inclusiv mulți dintre participanții la complotul din [20 iulie 1944](#) de asasinare a lui Hitler. Berlin, Germania, după război.